

■ Helsingin Merihaka ei miellytä kaikkien silmää, mutta sisältä se on täynnä elämää

Mainettaan parempi kivikylä

1970-luvulla rakennetut Itä-Pasila ja Merihaka ovat kilpailleet kaikki nämä vuosikymmenet Helsingin luotaantyyntävimmän kaupunkimiljöön ykköspaikasta – siis niiden mielissä, jotka eivät juurikaan ole näissä kaupunginosissa käyneet, oleilleet saati asuneet.

Merihaassa, jonne myös tämän lehden päämaja muutti uuden vuosituhannen alkajaisiksi, asuu noin empiirisesti havainnoituna vallan tyytyväisiä ellei peräti onnellisia ihmisiä. Ei ihme, sillä Merihaka on keskeiseen sijaintiinsa nähden häm-

"Me pyrimme luomaan tällä kaikella eräänlaista urbaanin kyläjuhlan fiilistä."

Rolf Bamberg

Demokraatti
rolf.bamberg@demari.fi

mästyttävän rauhallinen miljöö, jossa liikenne ei häiritse eikä tungos ahdistaa.

Yksi onnellisista merihakalaisista on kuvataiteilija **Harri Kivi**, joka on asunut ja pitänyt työhuonetta Hakaniemen ja Sörkan rannan kainalossa jo kolmisenkymmentä vuotta. Hänelle kaupunginosa on niin rakas, että kun se nyt täyttää 40, on hänellä näppinsä vahvasti pelissä kunnon bileiden pystyttämiseksi.

Siinä hommassa Kivellä on jo rutiinia, onhan hän järjestänyt Helsingissä lukuisia monitaiteellisia taideprojekteja ja happeningeja vuosien varrella. Kauppala-hankkeessa

esimerkiksi taiteita vietiin kaiken kansan helposti tavoitettavaksi ja Tervetuloa meille -sessioissa taiteentekijät tulivat kirjaimellisesti ihmisten olohuoneisiin.

Verrattomalla verkostoitumiskyvyllään Kivi pystyy luomaan tapahtumia, jotka ovat kaukana mainstreamista.

Ne ovat ilmeeltään omaleimaisia, joskus jopa omaleimaisia. Merihaan 40-vuotispippaloissakin skaala on laaja ja yllättävä.

Juhlameininkiä koko viikon

Merihaka 40 -juhlinta on ollut pienimuotoisesti käynnissä jo koko kuluvan viikon, mutta asiaankuuluvasti vauhti kiihtyy loppua kohden.

Tänään torstaina on lastenpäivä, jolloin muun muassa paikallinen päiväkotikoti Kaisla pitää avoimet ovet kello 9-11. Iltapäivällä Kaislan pihalla leikitään, kilpaillaan ja herkutellaan.

Huomenna perjantaina kello 17 alkaen juhlateltan täyttävät nelijalkaiset. "Merihaan kuumimmat kisut ja ressut" on nimensä mukaisesti vähemmän vakavamielinen kissa- ja koiranäyttely. Perjantai-illalla 18.30 alkaen teltassa on luvassa yhteislaulantaa.

Lauantai-päivän huumaa

Lauantaina on sitten täysi hullabaloo päällä. Toimistotornin juureen pystytetyn juhlateltan pääjuhlan juontaa legendaarinen radiopersoonaj **Tixa**, jota Kivi luonnehtii Suomen viralliseksi kylähulluksi.

Tixa on itsessään performanssi. Niin huonotuulista ihmistä ei ole olemassakaan, etteikö Tixa saisi sen suupieliä kääntymään ylöspäin, Kivi lupaa.

Normaalisti työpaikkaruokalana toimiva Tornitupa on perjantaina ja lauantaina "virallisen tapahtumaravintolan" roolissa, ja yhtä lailla alueen muut

ravintolat ja pubit ovat juhlahengessä mukana.

Juhlameininkiä piisaa lauantaina aamuvarhaisesta iltaan. Harri Kiven oman työhuoneen eli Showroomin edustan aukiolla, erittäin epävirallisesti "Harri Kivi Plazalla", on luvassa lauantain tapahtumapäivän kulttuurisin anti.

– Me pyrimme luomaan tällä kaikella eräänlaista urbaanin kyläjuhlan fiilistä. Juhlapäivän ohjelmantekijöinä on sekä ammattilaistaiteilijoita, Merihaan asukkaita että meidän kaikkien kavereita.

– Toisaalta minä näen, että tämä on mahtava mahdollisuus kutsua ei-merihakalaisia katsomaan, mikä tämä kylä oikein on, millaisia ihmisiä täällä asuu, mikä täällä on meininki, Kivi kiteyttää.

Merihaka 40 -juhlan yksityiskohtaisempi ohjelma löytyy osoitteesta www.helsinginmerihaka.fi, tietoa myös www.kauppala.net -sivustolla.

"Köyhän miehen Manhattanilta" näkee kauas

Harri Kivestä tuli merihakalainen pian muutettuaan Helsinkiin 1980-luvun alussa. Hänellä on siis perspektiiviä pohdita, millainen on Merihaan identiteetti ja miten se kenties on muuttunut ajan saatossa.

– Merihaan identiteettiä määrittää ehdottomasti urbaanisuus. Tää on tällainen köyhän miehen Manhattan. Hienoimpia

puolia on, että täällä saa olla yhdessä rauhassa. Täkäläiseen luonteeseen kuuluu myös itselisyys – täällä omissa oloissaan viihtyvällä on hyvä elää. Tiiviistä muodostaan huolimatta täällä on vaikea kytätä naapureita.

Kiven mielestä hänen koti-kaupunginosansa edustaa urbanismia immillaan.

– Tässä on betonin parasta tehokkuutta, ja kai tätä voisi **Le Corbusierin** hengessä kutsua jonkinlaiseksi asumiskoneiden tiivistymäksi.

Kivi näkee kaupunginosansa kuin 2000 asukkaan kylän, jonka asujaimistolla on oma ominaislaatu, mutta joka siitä huolimatta on varsin heterogeeninen yhteisö.

– Täällä asuu hyvin monenlaista väkeä, opiskelijoita, työssä käyviä, ikäihmisiä, jonnekin verran myös luovaa sakkia. Täällä on edustettuna myös monia eri kansallisuksia.

– Kun muutin tänne parikymppisenä, täällä oli paljon muksuja. Kun he kasvoivat isoiksi, eikä uusia lapsiperheitä paljon tullut tilalle, Merihaka

vanheni. Nyt tänne on onneksi tullut vähän uutta muksupuhtia – lasten äänet kaikuivat taas betonilla.

Tehokkuuden vastapainona Kivi ylistää Merihaasta ulospäin avautuvia maisemia.

– Suurella osalla on merinäköala. Kun itse asun suht pienessä asunnossa, on tärkeitä, että sieltä näkee kauas. Maise-

Harri Kivi (keskellä) isännöi lauantaan kulttuuririentoja. Muusikko Lauri Wuolio (vasemmalla) näyttää, millainen ääni lähtee cubolasta. Lapset saavat maalata valetuista betonipalikoista oman pienoisi-Merihakansa taiteilija Kalle Turakka Purhosen (oikealla) opastuksella.

mat ovat runsaat ja dynaamiset.

- Palveluthan Hakaniemen toreineen ja halleineen ovat vertaansa vailla ja kaikki olennainen on kävelyetäisyyden päässä.

Vaikka Harri Kivi saattaisi positiivisuudessaan olla Merihaalle oivallinen pr-ihminen - ja on sitä erikseen pyytämättä usein ollutkin - hän ei ummista silmiään epäkohdilta.

Tunnelitason kaikkialle änkevä pöly sekä Hakaniemenrannan rantaviivan joutomaatyyppinen törkyisyys saavat häneltä hammastenkiristystä. Ne eivät kuitenkaan riitä kumoamaan

plusmerkkisarakkeen saldoa.

Kun uudet asuinalueet valmistuvat Sompasaareen ja Kalasatamaan, Merihaan olosuhteet Kiven mielestä vain paranevat.

- Ratikka alkaa kulkea ja liik-

kuminen muuttuu kaksisuuntaisemmaksi. Nythän me ollaan vähän niin kuin pääteasema, mutta uudessa asemoinnissa tämä niveltyy luontevammin ison kaupunkitilan jatkeeksi.